

Szenhelyi-Molnár István

Állj meg egy szóra!

Szent Gellért Kiadó és Nyomda

Köszöntés az Olvasónak

Életünk gyorsuló iramában már nem elégszünk meg a sietéssel és a szaladással. Kerekre ülünk, hogy hamarabb... Villamos, autóbusz, autó, vonat, hajó és repülőgép, csakhogymínél gyorsabban, gyorsabban...

Hová száguldunk? Mit akarunk elérni? Félünk, hogy lemaradunk – de miről? Honnan késünk el?

Ezt senki sem tudja, de azért rohanunk.

Állj meg egy szóra!

Arra kérlek, hogy állj meg néhány percre, és lapozd fel ezt a könyvecskét. Olvass belőle minden nap egy röpke fejezetet. Ennyi pihenést igazán megengedhetsz magadnak.

És ha kissé gondolkodóba tudlak ejteni, elértem céloamat.

Dr. Szenthelyi-Molnár István

Miért rohanunk?

Az a közfelfogás, hogy az idő rohan, pedig a valóságban mi rohanunk rajta keresztül. Éjfél ütött az óra... Új esztendőt kezdtünk... Óra?... Hiszen az óra emberi találmány. Amikor az ember rájött, hogy öregszik, beosztotta az időt órákra, percekre és másodpercekre, majd kimondta, hogy az élet rövid, az idő rohan, és ezzel megkezdődött a versenyfutás az idővel.

Az idő pedig voltaképpen áll, és ma is ugyanaz, ami tegnap volt. Ne siess, mert a rohanó ember többet veszít, mint nyer! A természet a legszebb művészi alkotás, az élet a legnagyobb mesemondó, és a tapasztalat a legnagyobb oktató a szemlélődő ember részére. A száguldó nem tud szemlélődni. Lassítsd az iramot, engedj magadnak időt arra, hogy jót tehess, kedves és figyelmes tudj maradni. Adj alkalmat magadnak az elmélkedésre, a pihenésre és az imádságra.

Ami után rohanni kell, az mind földi és ideiglenes. Az örök boldogság, ha oda igyekszel, mindenképpen megvár.

Gondold el, hogyha Isten, miután megteremtette a világot, rögtön elsietett volna tőlünk, mi lett volna akkor velünk?

Krisztus arca

Betegeket látogattam a kórházban. Az egyik ágynál kissé tovább beszélgettem. Közben megakadt a szemem egy gyönyörű, kis, csontból faragott, fájdalmas Krisztus-arcon.

– Milyen szép – szoltam, és kezembe vettem az igazán tökéletes művészi munkát.

A beteg arca felragyogott, de szerényen hallgatott. Amikor megkérdeztem, ki alkotta, így válaszolt:

– Mint csapattiszt fogságba kerültem. A fogság unalmas órái alatt a táborudvaron találtam egy marhacsontot, felvettem, és faragcsálni kezdtem. Az elhagyatottság, a távollét, a bizonytalanság és szenvedés órái alatt a legtöbbit azokra gondoltam, akiktől megszabadulásomat és lelki nyugalمامat vártam: az Úr Jézusra és a Boldogságos Szűzanyára. Sokszor gondoltam rájuk, megszemélyesítve őket és magam elé képzeltem arcukat. Amikor a csontdarabot felvettem, első gondolatom az volt, hogy kifaragom az arcukat, ahogy lelkemben élnek. Elvonultam bajtársaimtól, és faragtam... A faragás alatt boldog voltam. Néhány faragásomat haza is hoztam, már szép összegeket ígértek értük, de nem adom el semmiért sem. Majd csinálók másokat, mert ezentúl ezzel akarok foglalkozni.

– Fogsága előtt sohasem foglalkozott szobrászattal? – kérdeztem, miközben a kis remekművet néztem.

9

JANUÁR

– Nem – válaszolta –, mert mint katonatiszt hivatásomnak éltem, és soha eszembe sem jutott volna, hogy csontokat faragjak.

– Érdekes és csodálatos az Isten útja – szóltam. – Ha nem került volna fogságba, ha nem ment volna keresztül a szenvedés tisztítótűzén, nem alakult volna ki lelkében Krisztus szenvedő arca, és a művészetét soha nem bontakoztatta volna ki.

Ránéztem a beteg arcára... Nem, ez már nem a kemény katonatiszt parancsosztogató arca, nem is az unt jólét fásult kifejezése... Öröm, szerénység, lelki egyensúly, béke árad belőle...

A megpróbáltatás ideje alatt többet nyert, mint felfedezett művészetét; megnyerte a legnagyobb kincset: *a lelkében élő Krisztus-arcot!*

Láss hozzá!

Jó munkát szeretnél végezni, és nem megy?

Itt a recept hozzá:

Ne nézz a dologra! – *Láss hozzá!*

Ne méregezd, hogy nehéz-e. – *Láss hozzá!*

Ne tedd el holnapra! – *Láss hozzá!*

Ne keress mást, aki helyetted elvégzi! – *Láss hozzá!*

Ne mondd, hogy gondolkoznod kell még rajta!

– *Láss hozzá!*

JANUÁR

10

Ne tekintgess segítő társ után! – *Láss hozzá!*

Ne képzeld, hogy most fáradt vagy! – *Láss hozzá!*

Ne gondold, hogy van még rá időd! – *Láss hozzá!*

Ne hidd, hogy szakértő tanácsára van szükséged!

– *Láss hozzá!*

Ne mondd, hogy nem fontos! – *Láss hozzá!*

Láss hozzá egész szívvel, érdeklődéssel és abban a biztos tudatban, hogy ezt a munkát *te tudod a legjobban elvégezni!*

Kifogást csak a gyenge keres, és te bizonyára nem vagy gyenge.

A Gondviselésről

Bölcs gondviselését könnyű akkor hinni,
Víg kedvvel elébe áldozatot vinni,
Amikor az áldás reánk jó mintegy táborral,
Búzával tárházunk, pincénk tele borral:
De ki vérrel izzad, feltöri tenyerét
S alig keresi meg ruháját s kenyerét;
Ki sok meleg könnyel a földet áztatja,
Ennek ajakán zeng szépen, ha ezt mondja:
Gondot visel az Úr, kibem lelkem hiszen,
Bár darabos az út, tudom hova viszen.

Id. Péceli József: Újesztendei ajándék

Szenhelyi-Molnár István

Derűs napokat kívánunk!

Ez a kötet egy esztendőn át szeretné a kedves Olvasót erősíteni és bátorítani életből vett szép és derűs történekekkel, szentek, bölcsék és tudósok példáival, mondásaival.

Könyvajánló

Szenthelyi-Molnár István

Veled megyek!

*...hogy lássuk együtt:
az élet szép, és élni jó!*

**Egy egész évre való olvasnivaló,
amelynek minden sora reménnyel tölt el,
derűt csal arcunkra, szeretetet és erőt önt a szívünkbe!**

(várható megjelenés: 2022. szeptember)

Könyvajánló

Szenhelyi-Molnár István

Emberek!

Az élet szép!

Így igaz! Csak néha nehéz észrevenni, minek is örülünk.
A kötet 366 története 366 derűs pillanatot,
jóságról és szeretetről szóló történetet tár elénk.

Könyvajánló

Szeretné Ön
Gyökössy Endre könyveit
MINDIG
22% kedvezménnyel vásárolni?
Ha igen, Önt is szeretettel várjuk
a *Szeretet Könyvklub*ba!

Részletek felől érdeklődjön Könyvesboltunkban:
Szent Gellért Könyvesbolt
1053 Budapest, Kossuth L. u. 1.
Telefon: (06/1) 266 61 61 vagy 06/20 92 888 88
Tekintse meg webáruházunkat:
www.szentgellertkiado.hu
e-mail: a@szentgellertkiado.hu

